

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/134/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112231879
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1112231879.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., IČO: 35 807 598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zast. Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie č. 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13. januára 2014, č. k. 5C/18/2012-73, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania zo dňa 05. 12. 2013.

Návrhom na začatie konania, súdu doručeným dňa 27. 09. 2012, sa navrhovateľ voči odporcovi domáha náhrady škody v celkovej výške 2.941,25 Eur, predstavujúcej náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, ktorá mala navrhovateľovi vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu.

Podaním doručeným súdu dňa 06. 12. 2013 navrhovateľ žiadal predmetné konanie prerušiť až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o sťažnosti navrhovateľa, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Navrhovateľ podal ústavnú sťažnosť z dôvodu, že sa nestotožnil s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. 10. 2012, č. k. 3NcC/74/2012-15, podľa ktorého sudcovia Okresného súdu Bratislava I nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 5C/18/2012.

Súd prvého stupňa napadnuté rozhodnutie s odkazom na ust. § 109 ods. 1 písm. b), § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. odôvodnil skutočnosťou, že Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 29. 05. 2013, sp. zn. I. ÚS 263/2013-10 odmietol uvedenú ústavnú sťažnosť navrhovateľa pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie a rozhodnutie.

Proti uvedenému uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote (dňa 29. 01. 2014) odvolanie, v ktorom namietal naplnenie odvolacích dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. a), b), c) a f) a § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p., pre ktoré žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na opätovné prejednanie. Napadnuté uznesenie označil za arbitrárne, nepreskúmateľné a ústavne neakceptovateľné, nakoľko konajúci súd v ňom neodôvodnil, prečo podľa jeho názoru neboli vo veci splnené podmienky na prerušenie konania. Uviedol, že zohľadnenie časového aspektu pri posudzovaní procesného návrhu účastníka konania podľa neho predstavuje nedôslednú diskrimináciu účastníka pri uplatňovaní práva na súdnu ochranu (č. I. 14 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). Opakovane tiež poukázal na ust. § 15 O. s. p. a skutočnosť, že rozhodnutie krajského súdu o vznesenej námietke zaujatosti je podľa neho v rozpore s

ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach, na ktoré v odvolaní poukázal. Vyslovil názor, že výsledkom podanej ústavnej sťažnosti bude zrušenie uvedeného rozhodnutia krajského súdu, a preto konanie malo byť prerušené.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, odvolanie navrhovateľa je v celom rozsahu nedôvodné.

V prejednávanej veci navrhovateľ navrhoval prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti navrhovateľa vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3NcC/74/2012. Prvostupňový súd z internetového portálu Ústavného Súdu Slovenskej republiky (www.concourt.sk <<http://www.concourt.sk>>) zistil, že o tejto ústavnej sťažnosti navrhovateľa bolo rozhodnuté ešte dňa 29. 05. 2013, a to uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 263/2013-10 (založeným v spise na č. I. 68), ktorým bola ústavná sťažnosť navrhovateľa pre nedostatok právomoci odmietnutá. Nakoľko konanie, do skončenia ktorého navrhovateľ navrhoval prerušenie konania, bolo skončené, prvostupňový súd rozhodol správne, keď návrh na prerušenie konania zamietol. Jeho rozhodnutie je vecne správne, založené na riadne zistenom skutkovom stave a na presvedčivom odôvodnení. Odvolací súd v tejto súvislosti tiež poukazuje na neprehliadnuteľnú skutočnosť, že o ústavnej sťažnosti navrhovateľa bolo rozhodnuté ešte v máji 2013 a návrh na prerušenie konania bol súdu doručený v decembri 2013, t. j. v čase, keď právny zástupca musel, resp. mal mať vedomosť o rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky. Právny zástupca navrhovateľa však ešte aj v odvolaní zo dňa 28. 01. 2014 vychádzal z toho, že o ústavnej sťažnosti navrhovateľa doposiaľ nebolo rozhodnuté a jeho argumentácia v odvolaní sa úplne rozchádza s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdom prvého stupňa, resp. sa vôbec nevzťahuje k dôvodu, pre ktorý bol jeho návrh na prerušenie konania zamietnutý. Odvolací súd preto odvolanie navrhovateľa vníma ako zmätočné, zavádzajúce a účelové.

Vzhľadom k skutočnosti, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil aj s odôvodnením napadnutého uznesenia, v súlade s § 219 ods. 2 O. s. p. obmedzil odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia len na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvého stupňa.

Okrajovo však odvolací súd považuje za potrebné dodať, že otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca môže preskúmať len súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, a nie ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorý namietá porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. K uvedenému záveru dospel aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 29. mája 2013, č. k. I. ÚS 263/2013-10, ktorým predmetnú ústavnú sťažnosť navrhovateľa spolu s inými odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.